

يو عظيم لارښود

د صدر جوړېدو نه پس یو ورڅ ما خپل حفاظتي سپاهي ته ووئيل چې نن به مونږ په رېستوران کېښې ډودۍ خورو . په دې غرفه مونږ هلته ورسېدو په کرسو کېښناستو او خپله خپله خوبنې مو بېره ته ووې .

زمونږ په خوا ته مېز ناست کس د بېره په تمه ووه.

ما خپل سپاهي ته ووئيل، ورشه ، او دا کس زمونږ مېز ته راوغواړه. سپاهي لارو او هفه ته ئې زما له اړخه زمونږ مېز ته د راتلو دعوت ورکړه. هفه کس خپل تالې راورو او زما خوا ته په کرسی کېښناست .

هفه کس چې کله ډودۍ خوره نو د هفه لاسونه رپېدل او ستړګې ئې په خپل تالي بشې وي او یو څل ئې هم اخوا دېخوا نه وو کتلي. او چې خوراک ئې خلامص کړه نو مالوري ته د کتلوا بغیر ئې راته په مخه بشه ووې. ما ورسره په مخه بشه وکړه او هفه لاره.

سپاهي راته وئيل چې صېبه، دا سړے ناروغه بشکارېده. د خوراک په وخت ئې هم لاس مسلسل رپېده. ما ورته وئيل نه داسي خبره نه ده. د هفه د لاسو د رپېدو وجه بل څه ده. چې کله زه په جېل کېښې ۹۰۳ نو دغه سړے د جېل وارجن ووه. چې کله به ده په ما زور ظلم کوءه نو ما په د سختې نه چېغې چوغاري وهلي. او چې کله به تري ما اوېه غوشتې نو ده به خندل او د اوېو راکولو په ځای به ئې راله په سر میتیازې کولې.

خو زه بل سپکول بشه نه گنهم دا زما د کردار خلاف ده .

هفه سوچ چې بدل اخستل بشه گنېي ملکونه تباہ کوي. کوم سوچ چې سوله ستاله کول بشه گنېي هفه د ملک د خوشحالی او پر مختګ وجه جوړېږي .

چې زه کله د جېل د دروازې نه راوتم او د ازادۍ په لوري روانېدم نو ماته پته وه چې که ما
چپله غصه او نفترتونه شا ته ونه غورزوں نو زه به تول عمر غلام يم.

نېلسن منډېلا.

نوټ: په اخره جمله کښې د منډېلا مراد د هغې غصې او نفترتونو نه وه کوم چې د جېل د خراب
سلوک د لاسه په هغه کښې راغلي وو. د آزادۍ باوجود د چې دغه قابو ونه مومندہ نو هغه به
تول عمر په ذهنې توګه غلام وي. يعني په چا چې غصه او نفترتونو زورور وي هغه کله هم بنه
حکمران يا لار بشود نه شي جوړېدے.

ژباره: ډاکټر اباسین یوسفزے

